

λέα, και ἤδη ὅτε ἔβλεπον ἐγγίζον τὸ τέρμα τοῦ θλιβεροῦ βίου της, γράψασα πρὸς αὐτὸν δὲν μετεχειρίσθη εἰμὴ τὰς γλυκυτέρας καὶ τρυφερωτέρας ἐκφράσεις, καὶ διὰ τούτων διδουσα πρὸς αὐτὸν τὸν ὕστατον ἀσπασμὸν, ὁδυνηρῶς κατέστρεψε τὸν βίον μόλις τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας της ἄγουσα.

Ὁ βασιλεὺς ἀκούσας τὸν θάνατον τῆς δυστυχοῦς ἠσθάνθη μᾶλλον συμπάθειαν βάρβαρον ἢ οἰκτον καὶ συνειδότος ἐλέγχους· καὶ ῥίψας κατὰ μέρος τὴν ἐπιστολήν, χωρὶς καὶ νὰ ἐπαξιώσει νὰ τὴν ἀνοίξῃ, ἔστρεψε πάντας τοὺς λογισμοὺς τοῦ εἰς σύναψιν νέου γάμου μετὰ τῆς ἡγεμονίδος Αἰμας, ἀδελφῆς τοῦ δουκὸς τῆς Νορμανδίας Ριχάρδου, ἧς ἠράσθη ἰδὼν τὴν εἰκόνα.

Δὲν παρήλθεν ὅμως πολὺ καὶ ἤρχισε νὰ διδῇ δίκην τῆς παρελθούσης αὐτοῦ ἀπιστίας καὶ βαρβαρότητος. Διότι ἐν τῷ χαρακτῆρι τῷ ἀλαζόνει καὶ τραχεῖ τῆς νέας βασιλείας δὲν εὔρε πλέον τὴν πραότητα καὶ γλυκύτητα ἐκείνης, ἣν ἐθυσίασε τοσοῦτον ἀσπλάγχυνος.

Τὸ ἄστατον πνεῦμα τοῦ Ἐτελρέδου ἤρχισε νὰ δυσαρεστῇται ἐκ τούτου, ἡ βασιλίςσα ἀντητιᾶτο αὐτοῦ, καὶ ἡ οἰκιακὴ διχόνοια διεχύθη ἐν τε τῇ πρωτεύουσῃ καὶ παντὶ τῷ κράτει. Τὸ δὲ κράτος διηρέθη εἰς δύο φατρίες, καὶ τὰ πάντα ἐβυθίσθησαν εἰς σύγχυσιν καὶ ἀναβρασμὸν καὶ συγκινήσεις καὶ ἐπαναστάσεις. Ὡ! ποσάκις τότε δὲν ἀνέζητησε τὴν προδοθεῖσαν Ἐτελβίγην! Ποσάκις δὲν κατηράσθη τὴν σκληρότητα ἣν κατ' αὐτῆς μετεχειρίσθη! ἀλλὰ πολὺ βραδέως.

Ἡμέραν τινὰ ἐνῷ μονήρης εἰς τὰ δώματά του ἀνεδίφα ἔγγραφά τινα, ἡ ἐπιστολὴ τῆς Ἐτελβίγης, ἡ τελευταία ἐπιστολὴ ἣν περιφρονητικῶς παρέβριψεν, οὐδὲ καὶ νὰ τὴν ἀνοίξῃ ἀξιώσας, παρυσίασθη ἀπροσδοκῆτως εἰς τοὺς ὀφθαλμοῦς του. Ἀμα ἰδὼν αὐτὴν ἀνεγνώρισε τὸν χαρακτῆρα, καὶ ῥίγος μετανοίας καὶ φρίκης διέτρεξεν ἅπαν τὸ σῶμά του· στηρίζει ἐπ' αὐτῆς τὴν τρέμουσαν χεῖρα ἀποσφραγίζει καὶ ἀναγινώσκει τοὺς λόγους τούτους.

« Δέχθητι, βασιλεῦ, τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν τῆς ἐπιθανάτου Ἐτελβίγης. Ἀξίωσον καὶ νὰ μὴ μισηθῇ τὴν μνήμην της, ὅτε αὐτὴ δὲν θὰ ζῇ πλέον. Ἄ! τίς ποτε θέλει σὲ ἀγκηπῇ ὡς αὐτὴ σὲ ἡγάπησε; Ἡ δυστυχὴς! δὲν ἔζη παρὰ διὰ σὲ μόνον, δὲν ἀνέπνεε παρὰ διὰ σὲ· σὲ ἀπέβλεπον πᾶσαι αἱ φροντίδες καὶ ἀσχολίαι καὶ οἱ λογισμοὶ της, ἀλλὰ τὴν ἐγκατέλιπες... τὴν ἐπρέδοσες... σκληρὴ!... »

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐπλήγωσε τὸν Ἐτελρέδον ὡς κεραυνὸς ἐπισκῆψας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Ἐνόμισεν ὅτι ἔβλεπε τὴν τελευταίαν ἀγωνίαν τῆς προδοθείσης συζύγου, ἐνόμισεν ὅτι ἤκουε τὸν ὕστατον αὐτῆς στεναγμὸν, κραυγὴν δὲ ἀφείς γοεράν — σὺ, βάρβαρε, εἶπε, σὺ τὴν ἐφόνευσες — καὶ ἐβυθίσθη εἰς χεῖμαρρόν δακρύων.

Καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς στιγμῆς δὲν ἠδυνήθη νὰ

εὕρῃ πλέον γαλήνην ἢ παραμυθίαν. Σκυθρωπὸς καὶ μελαγχολικὸς ἐπλανᾶτο τῆδε κάκεισε ἀγνοῶν ποῦ, καὶ πανταχοῦ ἐνόμιζεν ὅτι ἔβλεπε τὴν ὥχραν τῆς Ἐτελβίγης σκιάν καταδιώκουσαν αὐτόν. Βεθυισμένος εἰς θλίψιν βαθεῖαν καὶ καρδιοφθόρον, οὐχὶ μόνον ἀπελάκτισε πάσας τὰς ἀρχαίας αὐτοῦ ἡδονάς, ἀλλὰ καὶ τὰς δημοσίας ὑποθέσεις παρήτησε καὶ ἐμίσησεν ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὸ τὸ φῶς. Ἐν τούτοις αἱ ταραχαὶ καὶ συνωμοσίαι ἤϋξανον ὑποτρεφόμεναι καὶ τὰ πάντα ἦσαν σύγχυσις καὶ κυκεών, οἱ δὲ ἀλλοδαποὶ ἐχθροὶ ἠνώθησαν μετὰ τῶν ἐσωτερικῶν ὅπως ἐπιταχύνουσι τὸν ὀλεθρόν του. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανιμαρκίας προσέβαλεν αὐτὸν δι' ἰσχυροῦ στόλου, ἐκεῖνος ἀντέστη, καὶ ἡ μάχη ὑπῆρξεν αἱματηρά· ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ φύγῃ, καταλειφθεὶς δὲ ὑπὸ πυρετοῦ ὀξυτάτου, σπαραχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐλέγχων τοῦ συνειδότος, καταθλιβείς ἀπὸ τοῦ ἄχθος τῶν συμφορῶν, ἃς δικαίως ὑπέστη, ἐτελεύτησε τὸν βίον ἀθλίως, φοβερόν δούς παράδειγμα πρὸς τὰς σκληρὰς καὶ ἀπίστους ψυχὰς!

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ) Π.Γ.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ.

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΡΩΣΣΟΙ.

[Συνέχεια ὅρα φυλ. 23].

Δ. Αἱ ἀποκρέω.

Ἰδοὺ προσεγγίζει ἡδὴ τῶν ἀποκρέω ἡ θορυβώδης ἐβδομάς· διότι ἡ περίοδος αὕτη τῶν δημοτικῶν διασκεδάσεων διαρκεῖ ὀκτὼ ἡμέρας, οὕτε πλέον, οὐτ' ἑλαττον. Αἱ ὀκτὼ δὲ αὐταὶ ἡμέραι προηγούνται τῆς τεσσαρακοστῆς.

Παρατρέχομεν τὰς συναναστροφὰς τῶν ἀνωτέρων τάξεων, τοὺς ἐκ προσαιτιδοφόρων χοροὺς, τὰ συμπόσια τὰ μεγαλοπρεπῆ, τὰς τρελλὰς ἡμέρας, ὡς λέγουσιν ἐν Πετρούπολει, πάσας τὰς ἑορτὰς αἵτινες, λεπτομορειῶν τινῶν ἐξαιρουμένων, ὁμοιάζουσι καθόλου τὰς ἑορτὰς τῆς Βιέννης ἢ τῶν Παρισίων, προτιμῶντες νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τὴν ἐβδομάδα τῶν ἀποκρέω τοῦ λαοῦ, εἰς τὰς εἰδικώτερον ρωσσικὰς διασκεδάσεις. Καὶ ταπεινότεραι μὲν εἰσὶ αὗται, οὐδαμῶς ὁμῶς κατώτεραι τῶν πρώτων κατὰ τὸ ζωηρὸν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον.

Καὶ κατὰ πρώτων μὲν μείνωμεν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Ναυαρχείου καὶ παρατηρήσωμεν τοὺς ἀρχιτέκτονας καταμετροῦντας, διαχαράττοντας, σχέδια, διαγράφοντας τὰς πλευρὰς μικρὰς τινοῦ πόλεως. Τὸ ὕλικόν ἔρχεται μετ' ὀλίγον, οἱ ζυλουργοὶ φθάνουσι καὶ ἐπιλαμβάνονται τοῦ ἔργου· οἱ ἄνδρες οὗτοι οἱ ὠπλισμένοι μὲ μόνον τὸν πέλεκυν, τὸ ὄργανον τοῦτο τὸ ὅποιον καθίσταται

ΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η ΜΑΓΕΙΣΣΑ.

— Τί χεις, ἀηδόνι λιγυρὸ, καὶ δὲν ἔυπνᾳ; τὰ δάση,
 Τώρα ποῦ μάγευσες τὴ γῆ
 Τοῦ παραδείσου ἡ αὐγὴ
 Κ' ἐγέλασεν ἡ πλάση;

— Μιὰ μάγισσα, ποῦ ἔλαμπε σὰν ἥλιος καὶ φεγγάρι,
 Ποῦ εἶχε κλεμένα τ' οὐρανοῦ
 Καὶ τοῦ Μαγιοῦ τοῦ πρωϊνοῦ
 Τὰ κάλλη καὶ τὴ χάρι,

Ἐπέραςε καὶ μοῦ ἔκλεψε κ' ἐμένα τὴ λαλιὰ μου
 Καὶ τώρα ἔρμο κι' ὄρφανὸ
 γυρνῶ στὰ ξένα καὶ θρηνῶ
 Τὴν πρώτη συντροφιά μου. —

Εἶπε καὶ μέσα στὰ κλαδιὰ ἐχάθη λυπημένο. —
 Νὰ ἰδῶ τὴν κόρη λαχταρῶ,
 Καὶ κατεβαίνω στὸ νερὸ
 Τὸ δαφνομυρισμένο.

Ἐκεῖ σὰν ἥλιος ἔχυνε διαμάντια μέσ' στ' αὐλάκι
 Ὡχ! μὲ τὸν ἔρωτ' ἀγκαλιά
 Κ' ἐκελαϊδοῦσαν τὰ πουλιά
 Κ' ἐπέτα τ' ἀεράκι.

Εἶδε κ' ἐμένα κ' ἔκλεψεν ἡ δόλια τὴν καρδιά μου.
 Καὶ σ' τὴν κοιλάδα τὴ θολή
 Σὰν τὸ πετούμενο πουλί
 Γυρεύω τὴ χαρά μου.

Σύρις.

Μύρων.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΝΥΞ.

Τὰς μελαίνας πτέρυγας τοῦ τῆς νυκτὸς τὸ φάσμα
 τείνον
 Περιθάλλει σιγαλέον τοὺς ἀστέρας — νεοσσούς.
 Καὶ γοργὸς ἐγὼ δραπετὴς τὴν εἰρκτὴν τῆς γῆς ἀ-
 φίνων
 Θαυμασμοῦ ἀλόην καίω εἰς τοῦ χάους τοὺς πυρσούς.

Καί, εἰς ἐν τῶν ἄστρων ὄλων τὴν φωταύγειαν ἀ-
 θροίζων

Εἰς τὸ ἄπειρον θηρεύω τὸν ἀόρατον θεὸν
 Ἀλλὰ φάλαγγας τὸ σκότος μυστηρίων συνασπίζον
 ἔτι μᾶλλον ἐγκολποῦται τὸν εὐρύν του θυρεόν.

Τῶν μυρίων ἄστρων τότε σβύνουσι ἔντρομα τὰ φῶτα,
 Καὶ ζωῆς οὐδὲν σημεῖον, ἡ ὀροῖς τῶν σφαιρῶν,
 Τῶν ἀπαύστως φθειρομένων εἰς τοῦ μηδενὸς τὰ νῶτα
 Ἰπὸ σφύραν χαλιεδίνην - τὸν ἀκάματον Καίρῳ.

...νῆ
 ...ρου,
 ...πάντα.
 ...κρας τῆς
 ...πως ἀφήση
 ...τόπον, οὗτος
 ...ται πρὸ αὐτοῦ,
 ...πρὸς τότε τὸ ἔλ-
 ...οῖποροι ἐξικνουῦνται
 ...ποδας τῆς ἀντιθέλου

...ἡμέρα βραχυτάτη, ὅταν
 ...ετάρτην ὥραν μετὰ με-
 ...ἀλλ' ὑπάρχει ἡ ἐπιούσα,
 ...λευταίας.

...ομάδος ὁ δημόσιος περί-
 ...ρι τὰς ἀναφερθείσας σκη-
 ...καὶ πολυτελῶν ὀχημάτων
 ...τοῦτο. Ἡ ἀριστοκρατία
 ...ση τῶν τέρψεων τῶν σκη-
 ...ς τὰ μεγάλα ὀχήματα τῆς

...τεσσάρων λαμπρῶς συνσκευα-
 ...τὰ ὅποια πληροῦσιν αἱ νεάνιδες

...ωγείου τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, κα-
 ...ἔνθα ἐκπαιδεύονται αἱ εὐγενεῖς κόραι

...διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστα-
 ...ῆς αὐτοκρατορίσσης. Ἀριθμοῦνται δὲ εἰς

...όντα τὰ ὀχήματα ταῦτα, διοικιοῦνται ὑπὸ ἡ-
 ...χων φερόντων τὰ παράσημα τῆς αὐλῆς καὶ ἔ-

...πονται ὑπὸ θεραπόντων γιγαντοσώμων καὶ λαμ-
 ...προστολίστων, ἐκ τῶν θυρίδων δὲ αὐτῶν βλέπει

...προκύπτοντα τὰ ὠραῖα πρόσωπα τῶν νεανίδων,
 ...αἵτινες ὡς νέφος πτηνῶν ἀλῶν πτερυγίζουσιν, ὑ-

...περήφανοι ὅτι διασκεδάζουσιν ἐν ταῖς αὐτοκρατο-
 ...ρικαῖς ἀμάξαις.

Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ὤρη εἰσι δημόσια καὶ δὲν
 ...διαρκοῦσι εἰμὴ μίαν ἐβδομάδα· ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ

...ιδιωτικὰ διατηρούμενα καθ' ἅπαντα τὸν χειμῶνα.
 ...Ἀνήκουσι δὲ ταῦτα εἰς διαφορὰς ἐταιρίας νέων ἀ-

...νεγειρόντων αὐτὰ ἀπὸ κοινοῦ. Τὰ ὅρη ταῦτα εἰσὶν
 ...εἰς Καμένοι-Ὀστροφ. Ἀλλὰ νῦν ἡ νῆσος ἐγένετο

...ἀφανῆς, δυσκολεύεται δὲ ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ τὴν
 ...τοπογραφίαν αὐτὴν τῶν μερῶν τούτων, ἅτινα εἰ-

...δομεν τόσον εὐθυμα καὶ πόσον λαμπρά. Εἰς τὰ ὄμ-

...ματὰ σου δὲν παρουσιάζεται πλέον εἰμὴ μελαγχολ-
 ...λικὴ ἔρημος πάγου· αἱ δὲ σκηναὶ αἱ καλλίνουσαι

...τὴν νῆσον ἐκαλύφθησαν ἱπαισχύντως διὰ ψιάθων
 ...χονδροειδῶν καὶ βαναύων, καλυπτομένων καὶ

...τούτων ὑπὸ τοῦ πάγου. Αἱ ὕψικομοι ἐλάται καὶ αἱ
 ...πολύφυλλοι σημῦδαι θλιβεῶς κινουσι καὶ ταλαν-

...τεύουσι τοὺς γυμνοὺς κλάδους τῶν ὑπὸ χιόνος πε-

...φορτισμένους, ἐφ' ὧν ἐρχόμενα ἐπικάθηνται σμήνη
 ...ἁπαισίων κοράκων, καὶ πανταχοῦ ἐπιπλέει ἡ με-

...λαγχολία, ἡ σιωπὴ καὶ ἡ κατῆφεια.

Τοιαῦται αἱ ἔθνικαί ἐορταὶ ἐν Ρωσσίᾳ, καὶ τοι-

...αὕτη ἐν γένει ἡ θεὰ τῆς Ιετρουπόλεως κατὰ τὸν
 ...χειμῶνα.

(Ἐκ τοῦ Γαλλ.) Π. Γ.